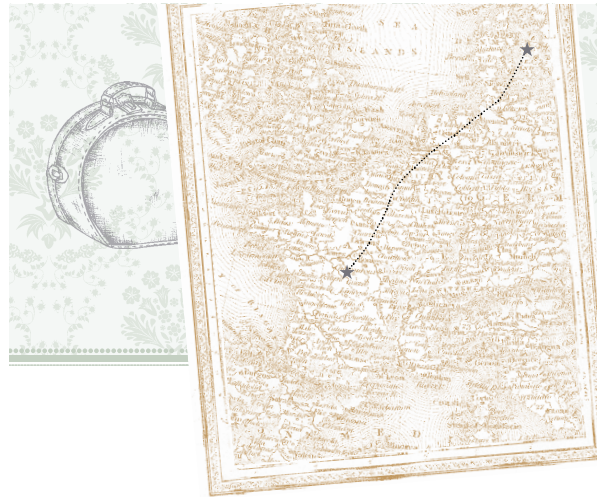

Met de bus uit het zuiden

Tweeënehalf jaar geleden besloten Maarten en Eva van Dorst Amsterdam te verlaten en zich te vestigen in de Loire-streek. Hun droom: een groothandel in Frans brocante, en die kwam uit. "We wonen in het hart van Frankrijk, te midden van rommelmarkten en handelaren, dus bijna dagelijks doen we de mooiste vondsten."

dat Eva schreef over hun emigratie naar Frankrijk. 'Een Nederlands gezin in Frankrijk' is de subtitel. Ruim twee jaar later zit Maarten tegenover me. Het stel is inmiddels leverancier van Frans brocante met hun bedrijf Decorage. Eens in de zes weken rijdt hij met een volle vrachtwagen met aanhanger naar Nederland om spullen – oude tafels, kasten, spiegels, nachtkastjes – af te leveren bij klanten. Ze leveren aan brocante- en vintage winkels én hebben een shop-in-shop in Decoratiehandel H.J. van Henny Lagerweij, hier in Kerk-Avezaath. Voordat de wagen zometeen

wordt uitgeladen, drinken we koffie. Het Nederlandse gezin is inmiddels bekend met hooien in de hitte, hout-hakken, Franse scholen, bereiden van een authentieke pot-au-feu en snoeien van wijnranken. Maarten: "We wonen op een domein van een tante van Eva, tussen de wijngaarden. We hebben enorm veel ruimte, kijken uit op een meer, maar het huis is te klein. Binnenkort verhuizen we naar een oude wijn-boerderij, met op de binnenplaats een eeuwenoude kastanjeboom. Voor Eva is de overgang naar het Franse platteland soms lastig geweest. We woonden in Amsterdam toen we besloten naar Frankrijk te gaan. We hadden alles: een fantastisch herenhuis, jonge kinderen, een druk sociaal leven en goedbetaalde banen. Maar op een gegeven moment voelden we ons mentaal sterk genoeg om iets nieuws aan te gaan. Meer tijd voor elkaar, het leven en de kinderen wilden we. En het liefst een eigen bedrijf in de reclame en/of brocante, want daar lag onze kennis en interesse. Jij bent net als onkruid dat overal kan groeien', heeft een vriend eens tegen mij gezegd. Ik ben inderdaad vrij pragmatisch ingesteld. Als ik een doel voor ogen heb, laat ik me niet makkelijk afleiden. Voor Eva ligt dat anders, zij had in het begin soms last van heimwee en vond het een

moeilijke overstap voor de kinderen (inmiddels 8 en 5) die op een Franse dorpschool terecht kwamen."

De keuze voor de Loire-streek kwam niet uit het niets. "We reden al regelmatig naar die regio om brocante te kopen; in de avonden knapten we de meubelen op, om ze daarna via internet te verkopen. Puur als hobby. En ook familieleden van ons hebben in de Loire-streek gewoond. Ik geloof overigens niet in 'rust zoeken op het platteland' als je een eigen bedrijf hebt. De drukte en het regelwerk gaan gewoon door – naast Decorage hebben we een reclamebureau (beveecee.com), precies wat we voor ogen hadden. Maar: de kwaliteit van leven gaat vooruit. De ruimte, het buitenleven en samen lunchen in de middagzon voelen als een luxe. Terwijl we ondertussen vaak tot één uur 's nachts doorwerken om nog iets te schuren, te verven of te versjowen." Ook weet hij na twee jaar Frankrijk hoe te onderhandelen met lokale brocanteurs. Hij spreekt de taal, dat is een pre, maar ook een glimlach en een open houding doen het goed. "Dat betekent dat ik soms om tien uur 's ochtends aan het bier zit, terwijl ik daar zelf geen behoefte aan heb. Maar ik schik me naar de lokale gewoontes. En ik heb een handelsgeest. Als reclame-maker ben ik vooral creatief bezig, maar de 'platte handel' vind ik ook leuk. Ik zit

graag als een soort veehandelaar aan tafel om direct en oprecht zaken te doen. En het gaat goed, maar je moet zeker geen uren gaan tellen. Als je weet hoe vaak ik een kast in mijn handen heb gehad voordat ik die verkoop – bij de inkoop, vervoeren, opknappen, weer vervoeren – begrijp je wat ik bedoel. Maar zo'n handel als deze moet groeien, je moet geduldig zijn. We wonen in het hart van Frankrijk, te midden van rommelmarkten en handelaren, dus bijna dagelijks doen we de mooiste vondsten."

De Nederlandse winkel is gevestigd in een grote schuur van het fruitteeltbedrijf van Henny's echtgenoot. Vroeger, toen de schuur nog dienstdeed als koelcel, moesten de woon-, tuin- en cadeau-

artikelen vlak voor de oogst plaatsmaken voor de Conference-peren. Tegenwoordig is er een nieuwe koelcel en is de schuur het hele jaar haar domein, aangevuld met brocante (klein) meubelen van Decorage. Bij het uitladen van de vrachtwagen verschijnen kasten, schilderijen, oude kisten, zinken teilen, nachtkastjes en schrijftafeltjes onder verhuisdekens vandaan. Ook staat er een aantal fietsen, van die ranke exemplaren waarop ze in Franse films tussen de weilanden slingeren. "Ja ik verkoop dus oude, Franse fietsen in Nederland. Dat is een rage", zegt Maarten met een brede lach. In zijn Franse huis staat, uiteraard, ook veel brocante en antiek. "Ik houd zelf meer van het robuuste werk. Daarom verkopen we ook industriële meubelen, zoals oude lockers." Morgen rijdt hij weer terug en voegt hij zich weer bij zijn gezin. Daar stapt hij over in de lelijke eend, die speciaal is aangeschaft om het rustig aan te doen. Want jakkeren over plattelandsweggetjes, dat doe je niet.

• decorage.nl, Decorage & Decoratiehandel H.J., Burensedijk 6, 4012 KG Kerk-Avezaath (bij Tiel), 0344-571 610, decoratiehandelhjn.nl
Open: zaterdag 12-16 uur, en op afspraak.
• *Croissantje Pindakaas* door Eva van Dorst-Smit, Uitgeverij VanDorp Educatief, € 14,95.

